

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 19 32 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 400.A.5-3-0
3. marts 2014

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-525/12	Europa- Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland Påstande: Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (»vandrammedirektivet«), og navnlig i henhold til dette direktivs artikel 2, nr. 38), og artikel 9, idet den har udelukket bestemte tjenesteydelser fra anvendelsen af fortolkningen af begrebet »forsyningspligtigheder«. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.	MF	05.03.14
T-306/12	Spirlea mod Kommissionen Stævningen, der er indgivet i henhold til artikel 263 TEUF, anses for modtaget. Sagen antages til realitetsbehandling. Sagsøgerne gives medhold og det fastslås derfor, at Kommissionen har begået væsentlige procedurefejl og andre materielle overtrædelser. På dette grundlag annulleres afgørelse truffet den 21. juni 2012 af Europa-Kommissionens Generalsekretariat (SG.B.5/ MKu/psi — Ares (2012)744102), for så vidt som denne angår Kommissionens underretningsskrivelser af henholdsvis den 10. maj 2011 og den 10. oktober 2011. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	MF	06.03.14
C-456/12	O Sagen vedrører: 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på	Dom	12.03.14

	<p>medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF med hensyn til betingelserne for retten til ophold for en unionsborgers familiemedlemmer, der har statsborgerskab i et tredjeland, anvendes analogt, således som det var tilfældet i Domstolens dom i sag C-370/90, Surinder Singh, og i sag C-291/05, Eind, når en unionsborger vender tilbage til den stat, hvor den pågældende er statsborger, efter i henhold til artikel 21, stk. 1, TEUF samt som modtager af tjenester som omhandlet i artikel 56 TEUF, at have opholdt sig i en anden medlemsstat? 2) Hvis ja, er det da et krav, at unionsborgerens ophold i en anden medlemsstat har haft en vis mindstevarighed, for – ved unionsborgerens tilbagevenden til den medlemsstat, i hvilken den pågældende har statsborgerskab – at unionsborgerens familiemedlem, der er statsborgerskab i et tredjeland, har ret til ophold i denne stat? 3) Hvis ja, kan dette krav også opfyldes, såfremt der ikke er tale om et uafbrudt ophold, men ophold af en vis hyppighed såsom egentlige ophold i weekenden eller regelmæssige besøg? 4) Fortabes den eventuelle ret for et familiemedlem, der er statsborger i et tredjeland, til ophold på grundlag af EU-retten som følge af den tid, der går fra unionsborgerens tilbagevenden til den medlemsstat, i hvilken den pågældende har statsborgerskab, til det tidspunkt, hvor familiemedlemmet, der er statsborger i et tredjeland, under omstændigheder som de i denne sag foreliggende, slutter sig til denne unionsborger i denne medlemsstat?</p>		
C-457/12	<p>S</p> <p>Sagen vedrører: 1) Sag nr. 201108230/1/V4: Kan en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, der bor i den medlemsstat, i hvilken han er statsborger, men som arbejder i en anden medlemsstat for en dér hjemmehørende arbejdsgiver, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende udlede en ret til ophold på grundlag af EU-retten? 2) Sag nr. 201007849/1/V2: Kan en tredjelandsstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, der bor i den medlemsstat i hvilken han er statsborger, men som i forbindelse med sit arbejde for en i samme medlemsstat hjemmehørende arbejdsgiver rejser frem og tilbage til en anden medlemsstat, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende udlede en ret til ophold på grundlag af EU-retten?</p>	Dom	12.03.14
C-48/13	<p>Nordea Bank</p> <p>"Er artikel 49 TEUF, jf. artikel 54, (tidligere artikel 43 EF, jf. artikel 48), og EØS-aftalens artikel 31, jf. artikel 34, til hinder for, at en medlemsstat, der tillader et i denne stat beliggende selskab løbende at fratække underskud fra et fast driftssted beliggende i en anden medlemsstat, foretager fuld genbeskatning hos selskabet af de fra det faste driftssted hidrørende underskud (i det omfang de ikke modsvarer af senere års overskud) i tilfælde af, at det faste driftssted ophører, i hvilken forbindelse en del af driftsstedets virksomhed overdrages til et koncernforbundet selskab, der er hjemmehørende i samme stat som det faste driftssted, og hvor det må lægges til grund, at mulighederne for at anvende de</p>	GA	13.03.14

	pågældende underskud er udtømt?"		
C-464/12	<p>ATP PensionService</p> <p>Sagen vedrører: I. Skal artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag fortolkes således, at begrebet "investerings foreninger, således som disse er fastsat af medlemsstaterne" skal omfatte pensionskasser som de i hovedsagen omhandlede med følgende karakteristika, når medlemsstaten anerkender de i afsnit 2 i forelæggelseskendelsen angivne institutter som investeringsforeninger: a) afkastet til lønmodtageren (pensionskunden) afhænger af afkastet af pensionskassens investeringer, b) arbejdsgiveren skal ikke foretage supplerende indbetaling for at sikre pensionskunden et bestemt afkast, c) pensionskassen investerer kollektivt de opsparede midler ud fra et princip om risikospredning, d) den væsentligste del af indbetalingerne til pensionskassen beror på kollektive aftaler mellem arbejdsmarkedets organisationer, der repræsenterer de enkelte lønmodtagere og arbejdsgivere, og ikke på den enkelte lønmodtagers individuelle beslutning, e) den enkelte lønmodtager kan individuelt beslutte at foretage yderligere indbetalinger til pensionskassen, t) selvstændige erhvervsdrivende, arbejdsgivere og direktører kan vælge at indbetale pensionsbidrag til pensionskassen, g) en forud fastsat del af den kollektivt aftalte pensionsopsparing for lønmodtagerne anvendes til en livsvarig livrente, h) pensionskunderne afholder pensionskassens omkostninger, i) indbetalinger til pensionskassen er fradragsberettiget inden for visse beløbsmæssige grænser i henhold til national indkomstskatteret, j) indbetalinger på en individuel pensionsordning, herunder på en pensionsordning oprettet i et pengeinstitut, hvor midlerne kan placeres i en investeringsforening, er fradragsberettiget i henhold til national indkomstskatteret i samme omfang som under litra i), k) fradragsretten for indbetalinger under litra i) modsvares af beskatningen af udbetalinger, og l) de opsparede midler skal som udgangspunkt udbetales efter pensionsalderens indtræden?</p> <p>2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at begrebet "forvaltning" omfatter en levering som den i hovedsagen omhandlede, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen?</p> <p>3. Skal en levering som den i hovedsagen omhandlede vedrørende pensionsbetalinger, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen, i forhold til sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, betragtes som en enkelt ydelse eller som flere særskilte ydelser, der skal vurderes selvstændigt?</p> <p>4. Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, fortolkes således, at den i bestemmelsen fastsatte fritagelse for moms for transaktioner vedrørende betalinger eller overførsler omfatter en levering som den i hovedsagen omhandlede vedrørende pensionsbetalinger, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen?</p> <p>5. Hvis det fjerde spørgsmål besvares benægtende, skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, fortolkes således, at den i bestemmelsen fastsatte fritagelse for moms for transaktioner vedrørende anbringelse af midler eller kontokurantkonti omfatter en levering som den i hovedsagen omhandlede vedrørende pensionsbetalinger, jf. afsnit 1.2 i</p>	Dom	13.03.14

	forelæggelseskendelsen?		
C-427/12	<p>Europa- Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union</p> <p>Påstande: Artikel 80, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 528/2012 af 22. maj 2012 om tilgængeliggørelse på markedet og anvendelse af biocidholdige produkter annulleres for så vidt som den foreskriver vedtagelse af bestemmelser om gebyrer, der skal erlægges til Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), ved en gennemførelsesretsakt som omhandlet i artikel 291 TEUF og ikke ved en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 290 TEUF. Virkningerne af den annullerede bestemmelse samt af enhver afgørelse, som bliver truffet på grundlag heraf, opretholdes, indtil en ny bestemmelse, der skal træde i stedet for den annullerede, træder i kraft inden for en rimelig tid — De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p> <p>Subsidiært, for det tilfælde, at Domstolen måtte fastslå, at denne påstand om en delvis annullation ikke kan antages til realitetsbehandling: Den nævnte forordning annulleres i sin helhed. Virkningerne af den annullerede forordning samt af enhver afgørelse, som bliver truffet på grundlag heraf, opretholdes, indtil en ny lovgivning, der skal træde i stedet for den annullerede, træder i kraft inden for en rimelig tid. De sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	Dom	18.03.14
C-222/13	<p>TDC</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er direktiv 2002/221EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (herefter "Forsyningspligtdirektivet"), herunder artikel 32, til hinder for, at en medlemsstat fastsætter regler om, at en virksomhed ikke har krav på særskilt dækning fra medlemsstaten af nettoomkostningerne ved varetagelse af en supplerende obligatorisk tjeneste, der ikke er omfattet af direktivets kapitel II, i det omfang virksomhedens overskud på andre tjenester, der er omfattet af virksomhedens forsyningspligt efter direktivets kapitel II, overstiger underskuddet forbundet med varetagelsen af den supplerende obligatoriske tjeneste? 2. Er Forsyningspligtdirektivet til hinder for, at en medlemsstat fastsætter regler om, at virksomheder kun har krav på dækning fra medlemsstaten af nettoomkostningerne ved varetagelse af supplerende obligatoriske tjenester, der ikke er omfattet af direktivets kapitel II, hvis nettoomkostningerne udgør en urimelig byrde for virksomhederne? 3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, kan medlemsstaten bestemme, at der ikke foreligger en urimelig byrde ved varetagelse af en supplerende obligatorisk tjeneste, der ikke er omfattet af direktivets kapitel II, hvis virksomheden samlet set har opnået overskud ved varetagelsen af alle de tjenester, hvor virksomheden er pålagt forsyningspligt. herunder ved levering af de tjenester som virksomheden også ville have leveret uden pålægget om forsyningspligt? 4. Er Forsyningspligtdirektivet til hinder for, at en medlemsstat fastsætter regler om, at en udpeget virksomheds nettoomkostninger ved varetagelsen af forsyningspligt i henhold til direktivets kapitel II beregnes på grundlag af samtlige indtægter og samtlige omkostninger, der er forbundet med levering af den pågældende ydelse, herunder de indtægter</p>	MF	19.03.14

	<p>og omkostninger virksomheden også ville have haft uden at være pålagt forsyningspligt? 5. Påvirker det besvarelsen af spørgsmål 1-4, hvis en supplerende obligatorisk tjeneste pålægges udført i Grønland, der i henhold til TEUF's bilag II er et oversøisk land eller territorium, når pålægget meddeles af danske myndigheder til en virksomhed, der er etableret i Danmark, og virksomheden ikke i øvrigt har aktiviteter i Grønland? 6. Hvilken betydning har artikel 107, stk. 1, og 108, stk. 3, TEUF samt Kommissionens afgørelse af 20. december 2011 om anvendelse af bestemmelserne i artikel 106, stk. 2, TEUF på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse" for besvarelsen af spørgsmål 1-5? 7. Hvilken betydning har princippet om mindst mulig konkurrenceforvriddning i bl.a. Forsyningspligtdirektivets artikel 1, stk. 2, artikel 3, stk. 2, og præambelens betragtning 4, 18, 23 og 26 samt i bilag IV, del B, for besvarelsen af spørgsmål I-S? 8. Såfremt bestemmelser i Forsyningspligtdirektivet er til hinder for nationale ordninger som nævnt i spørgsmål 1, 2 og 4, har disse bestemmelser eller hindringer da direkte virkning?</p>		
C-417/12 P	<p>Danmark mod Kommissionen (Appel) "Hektarstøttesagen"</p>	GA	20.03.14
C-91/13	<p>EssentEnergieProductie</p> <p>Sagen vedrører: I. Kan en opdragsgiver i en situation som den, der foreligger i hovedsagen, hvor opdragsgiveren i henhold til artikel 2, stk. 1, i WetarbeidVreemdelingen 1994 må anses for arbejdsgiver for de pågældende tyrkiske arbejdstagere, over for de nederlandske myndigheder påberåbe sig standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 eller standstill-klausulen i tillægsprotokollens artikel 41? II.a. Skal standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 eller standstillklausulen i tillægsprotokollens artikel 41 fortolkes således, at de er til hinder for indførelsen af et sådant forbud, som omhandles i artikel 2, stk. 1, i WetarbeidVreemdelingen 1994, hvorefter opdragsgivere ikke uden beskæftigelsestilladelse i Nederlandene må beskæftige arbejdstagere, der er statsborgere i et tredjeland, i dette tilfælde Tyrkiet, såfremt disse arbejdstagere er ansat hos en tysk virksomhed og via en nederlandsk virksomhed, der har lejet dem, arbejder for opdragsgiveren i Nederlandene? II.b. Har det herved nogen betydning, at det allerede før ikrafttrædelsen af såvel standstill-klausulen i tillægsprotokollens artikel 41 som standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 var blevet forbudt arbejdsgivere at beskæftige udlændinge på grundlag af en ansættelsesaftale uden beskæftigelsestilladelse, og at dette forbud ligeledes før ikrafttrædelsen af standstill-klausulen i artikel 13 i afgørelse nr. 1/80 blev udvidet til virksomheder, der lejer arbejdskraft, og som har fået udlændinge stillet til rådighed?</p>	MF	20.03.14

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kortsagsresumé	Processkridt	Dato
C-206/13	<p>Siragusa</p> <p>Sagen vedrører: Er artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet som generelt princip i EU-retten til hinder for anvendelsen af en national lovgivning, der, som det er tilfældet i artikel 167, stk. 4, litra a), i lovbekendtgørelse nr. 42 fra 2004, indebærer udelukkelse af muligheden for at udstede landskabstilladelser i form af en legalisering af enhver form for arbejder udført af mennesker, som resulterer i en forøgelse af flader og volumener, uanset om det konkret er konstateret, om disse arbejder er forenelige med det pågældende områdes landskabsmæssige værdier?</p>	Dom	06.03.14
C-335/12	<p>Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik</p> <p>Påstande: Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 10 EF, tiltrædelsesaktens artikel 254, artikel 7 i afgørelse 85/257/EØF, Euratom, artikel 4, 7 og 8 i forordning (EØF) nr. 579/86, artikel 2 i forordning (EØF) nr. 1697/79 og artikel 2, 11 og 17 i forordning (EØF, Euratom) nr. 1552/89, idet de portugisiske myndigheder efter Portugals tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber har afslået at stille et beløb på 785 078,50 EUR vedrørende afgifter for overskydende sukkerlagre, der ikke var blevet eksporteret, til rådighed. Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	06.03.14
C-409/12	<p>Backaldrin Österreich The Kornspitz Company</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er et varemærke blevet til »en almindelig betegnelse for en vare eller tjenesteydelse« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF, hvis a. de erhvervsdrivende, selv om de er vidende om, at der er tale om en oprindelsesangivelse, dog som regel ikke gør dette klart for de endelige forbrugere, og b. de endelige forbrugere (også) af denne grund ikke længere opfatter varemærket som en oprindelsesangivelse, men som almindelig betegnelse for de varer eller tjenesteydelser, for hvilke varemærket er registreret? 2. Foreligger der allerede »passivitet« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 12, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/95/EF, hvis varemærkeindehaveren forholder sig passiv, selv om de erhvervsdrivende ikke gør kunderne opmærksom på, at der er tale om et registreret varemærke? 3. Skal rettighederne til et varemærke, der som følge af indehaverens virksomhed eller passivitet er blevet til en almindelig betegnelse for de endelige forbrugere, men ikke inden for handelen, anses for at være fortabt, hvis – og kun hvis – de endelige forbrugere er afhængige af denne betegnelse, fordi der ikke findes ligeværdige alternativer?</p>	Dom	06.03.14
C-458/12	<p>Amatorie.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Er EU-retten på området »overførsel af en del af en virksomhed« [navnlig artikel 1, stk. 1, litra a) og b), sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001] til hinder for en national forskrift som den, der er indeholdt i artikel 2112, stk. 5, i codice civile,</p>	Dom	06.03.14

	<p>hvorefter erhververen overtager overdragerens arbejdsforhold, uden krav om de overførte arbejdstageres samtykke, også i tilfælde af, at den overførte del af virksomheden ikke udgør en funktionelt uafhængig økonomisk enhed, som allerede eksisterede før overførslen og som på tidspunktet for overførslen kan opfattes som sådan af både overdrageren og erhververen? 2) Er EU-retten på området »overførsel af en del af en virksomhed« [navnlig artikel 1, stk. 1, litra a) og b), sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i Rådets direktiv 2001/23/EF af 12.3.2001] til hinder for en national forskrift som den, der er indeholdt i artikel 2112, stk. 5, i codice civile, hvorefter erhververen overtager overdragerens arbejdsforhold, uden krav om de overførte arbejdstageres samtykke, også i tilfælde af, at den overdragende virksomhed efter overførslen udøver en betydelig styringsbeføjelse over for erhververen, som finder udtryk i et tæt opdragsgiverforhold og en sammenblanding af den erhvervsmæssige risiko?</p>		
C-595/12	<p>Napoli</p> <p>Sagen vedrører: a) For det første, skal artikel 15 i direktiv 2006/54/EF (tilbagevenden fra barselorlov) finde anvendelse på deltagelse i et erhvervsuddannelseskursus vedrørende et arbejdsforhold, og skal den da fortolkes således, at en kvindelig arbejdstager efter orlovsperiodens ophør er berettiget til at blive optaget på samme igangværende kursus, eller kan den fortolkes således, at hun kan blive optaget på et senere kursus, selv om kursusstarten, i det mindste hvad angår tidspunktet, er usikker? b) For det andet, skal artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF, hvorefter enhver form for dårligere behandling af en kvinde i forbindelse med barselorlov betragtes som forskelsbehandling, fortolkes således, at en kvindelig arbejdstager nyder en absolut beskyttelse – som ikke kan forringes i tilfælde af modstående interesser – mod enhver form for reel forskelsbehandling (Domstolens dom af 30.4.1998, sag [C-]136/95, Thibault) og således er til hinder for nationale bestemmelser, der udelukker hende fra et erhvervs kursus og samtidig sikrer hendes mulighed for at deltage i næste kursus, med det formål at garantere en egnet uddannelse, men [org. s. 15] fratager hende muligheden for på et tidligere tidspunkt at tiltræde en ny stilling sammen med de mandlige deltagere fra udvælgelsesprøven og kurset og herved oppebære den hermed forbundne løn? c) For det tredje, skal artikel 14, stk. 2, i direktiv 2006/54/EF, hvorefter ulige behandling, der er baseret på specifikke træk, der udgør et regulært erhvervsmæssigt krav, ikke udgør forskelsbehandling, fortolkes således, at medlemsstaten kan forhale adgangen til arbejdet til skade for en kvindelig arbejdstager, som ikke har kunnet færdiggøre sin erhvervsuddannelse på grund af barselorloven? d) For det fjerde, såfremt artikel 14, stk. 2, på et abstrakt plan betragtes som anvendelig i den i spørgsmål c) angivne situation, skal denne bestemmelse, sammenholdt med det almindelige proportionalitetsprincip, da fortolkes således, at den er til hinder for nationale bestemmelser, som fastsætter, at en kvindelig arbejdstager som følge af fravær på grund af barselorlov udelukkes fra kurset, i stedet for, at der arrangeres parallel ekstrandervisning med det formål at kompensere for fraværet, idet rettighederne for den kvindelige arbejdstager, der lige har født, kombineres med den offentlige interesse, selv om dette medfører organisations- og finansieringsomkostninger?</p>	Dom	06.03.14

	[e] Afslutningsvis, såfremt direktiv 2006/54/EF fortolkes således, at det er til hinder for de nævnte nationale bestemmelser, er der da set i dette perspektiv tale om bestemmelser, der automatisk træder i kraft, og som den nationale ret umiddelbart skal anvende?		
C-606/12 og C-607/12	Dresser Rand Sagen vedrører: I. Er en overførsel af varer fra en medlemsstat til italiensk område med henblik på at vurdere muligheden for at tilpasse varerne til andre på det nationale område erhvervede varer, uden at de til Italien indførte varer forarbejdes, omfattet af begrebet »arbejde på en vare« som omhandlet i artikel 17, stk. 2, litra f), i direktiv 2006/112/EF's og er det i denne sammenhæng hensigtsmæssigt at vurdere karakteren af transaktionerne mellem F.B. ITMI og DR-IT? II. Skal artikel 17, stk. 2, litra f), i direktiv 2006/112/EF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning eller praksis, hvorefter forsendelsen eller transporten af varer kun kvalificeres som overførsel til en anden medlemsstat, såfremt varerne atter overføres til den medlemsstat, hvorfra de oprindeligt blev afsendt eller transporteret?	Dom	06.03.14
C-38/13	Nierodzik Sagen vedrører: Skal artikel 1 i Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeforordningen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgæet af EFS, UNICE og CEEP (herefter direktiv 1999/70/EF), § 1 i bilaget til direktiv 1999/70/EF, § 4 i bilaget til direktiv 1999/70/EF samt det almindelige fællesskabsretlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af ansættelsesforholdets art, fortolkes således, at bestemmelserne er til hinder for en national ordning, der for så vidt angår tidsbegrænsede ansættelsesforhold af mere end seks måneders varighed fastsætter andre (for den tidsbegrænset ansatte arbejdstager mindre gunstige) principper for beregning af længden af opsigelsesvarsler end de, der gælder for beregning af længden af opsigelsesvarsler i tidsbegrænsede ansættelsesforhold, og er bestemmelserne konkret til hinder for en ordning i national ret (artikel 33 i lov af 26.6.1974 om arbejde, herefter »arbejdsloven« [...] hvori der er fastsat et bestemt opsigelsesvarsel på to uger for så vidt angår tidsbegrænsede ansættelser, der er indgæet for mere end seks måneders varighed, uden hensyn til hvor længe arbejdstageren har været tilknyttet virksomheden, når opsigelsesvarslet for tidsbegrænsede ansættelser afhænger af, hvor længe arbejdstageren har været tilknyttet virksomheden, og varslet kan andrage fra to uger op til tre måneder (arbejdslovens artikel 36, § 1)?	Dom	13.03.14
C-66/13	Green Network Sagen vedrører: »(i) Er de nationale bestemmelser ([artikel] 20, stk. 3, i lovdekret nr. 387/2003), ifølge hvilke anerkendelsen af oprindelsesgarantier udstedt af tredjelande er betinget af indgåelsen af en særskilt international aftale mellem den italienske stat og det pågældende tredjeland, til hinder for korrekt anvendelse af artikel 3, stk. 2, og artikel 216 TEUF – hvorefter Unionen har enekompetence til at indgå internationale aftaler, når indgåelsen har hjemmel i en lovgivningsmæssig EUretsakt, eller når den er nødvendig for at give Unionen mulighed for at udøve sin kompetence på internt plan, eller for så vidt den kan berøre fælles regler eller ændre	GA	13.03.14

	<p>deres rækkevidde, hvilket har to konsekvenser, nemlig at beføjelsen til at indgå aftaler med tredjelande, som berører fælles regler eller ændrer deres rækkevidde eller [berører] et område, som er fuldt ud reguleret ved fællesskabsbestemmelser og derfor hører ind under Unionens enekompetence, er koncentreret i selve Unionen, og at denne beføjelse ikke længere hverken individuelt eller kollektivt er forbeholdt medlemsstaterne – og af artikel 5 i direktiv 2001/77/EF? (ii) Er de nævnte nationale bestemmelser navnlig til hinder for en korrekt [org. s. 12] anvendelse af de omhandlede fællesskabsforskrifter, såfremt tredjelandet er Det Schweiziske Edsforbund, der er knyttet til EU gennem en frihandelsaftale indgået den 22. juli 1972, og som er trådt i kraft den 1. januar 1973? (iii) Er de nationale bestemmelser i artikel 4, stk. 6, i ministerielt dekret af 11. november 1999, ifølge hvilke godkendelsen af begæringen i forbindelse med import af elektricitet fra tredjelande er betinget af indgåelsen af en aftale mellem operatøren af det nationale elforsyningsnet og en tilsvarende lokal myndighed, som fastsætter fremgangsmåden for de nødvendige kontroller, til hinder for korrekt anvendelse af de under punkt (i) nævnte fællesskabsforskrifter? (iv) Er de nævnte nationale bestemmelser navnlig til hinder for korrekt anvendelse af de omhandlede fællesskabsforskrifter, såfremt den i artikel 4, stk. 6, i ministerielt dekret af 11. november 1999, fastlagte aftale er en stiltiende aftale, som aldrig er blevet udtrykt i officielle handlinger, og som blot er blevet nævnt af appellanten, der ikke har været i stand til at fremlægge nærmere oplysninger herom?»</p>		
C-222/12	<p>A. Karuse</p> <p>Sagen vedrører: Skal formuleringen »i forbindelse med vedligeholdelse af veje«, der anvendes ved definitionen af den undtagelse, som er tilladt i henhold til artikel 13, stk. 1, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006, fortolkes således, at den omfatter en lastvogn med tippelad med en samlet vægt på 25,5 t, som transporterer grus fra en grusgrav over en offentlig landevej til et sted, hvor der foretages vejudbedrings- og – vedligeholdelsesarbejder?</p>	Dom	13.03.14
C-132/13	<p>ZentralezurBekämpfungunlauterenWettbewerbs</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 1, 8 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser samt bilag II, IV og III hertil fortolkes således, at huse som komponent til flerpolede stik til industriel anvendelse ikke skal forsynes med en CE-mærkning?</p>	Dom	13.03.14
C-464/12	<p>ATP PensionService</p> <p>Sagen vedrører: I. Skal artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, Rådets sjette direktiv 77/388/EF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag fortolkes således, at begrebet "investerings foreninger, således som disse er fastsat af medlemsstaterne" skal omfatte pensionskasser som de i hovedsagen omhandlede med følgende karakteristika, når medlemsstaten anerkender de i afsnit 2 i forelæggelseskendelsen angivne institutter som investeringsforeninger: a) afkastet til lønmodtageren</p>	Dom	13.03.14

	<p>(pensionskunden) afhænger af afkastet af pensionskassens investeringer, b) arbejdsgiveren skal ikke foretage supplerende indbetaling for at sikre pensionskunden et bestemt afkast, c) pensionskassen investerer kollektivt de opsparede midler ud fra et princip om risikospredning, d) den væsentligste del af indbetalingerne til pensionskassen beror på kollektive aftaler mellem arbejdsmarkedets organisationer, der repræsenterer de enkelte lønmodtagere og arbejdsgivere, og ikke på den enkelte lønmodtagers individuelle beslutning, e) den enkelte lønmodtager kan individuelt beslutte at foretage yderligere indbetalinger til pensionskassen, t) selvstændige erhvervsdrivende, arbejdsgivere og direktører kan vælge at indbetale pensionsbidrag til pensionskassen, g) en forud fastsat del af den kollektivt aftalte pensionsopsparing for lønmodtagerne anvendes til en livsvarig livrente, h) pensionskunderne afholder pensionskassens omkostninger, i) indbetalinger til pensionskassen er fradragsberettiget inden for visse beløbsmæssige grænser i henhold til national indkomstskatteret, j) indbetalinger på en individuel pensionsordning, herunder på en pensionsordning oprettet i et pengeinstitut, hvor midlerne kan placeres i en investeringsforening, er fradragsberettiget i henhold til national indkomstskatteret i samme omfang som under litra i), k) fradragsretten for indbetalinger under litra i) modsvares af beskattningen af udbetalinger, og l) de opsparede midler skal som udgangspunkt udbetales efter pensionsalderens indtræden? 2. Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6, fortolkes således, at begrebet "forvaltning" omfatter en levering som den i hovedsagen omhandlede, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen? 3. Skal en levering som den i hovedsagen omhandlede vedrørende pensionsbetalinger, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen, i forhold til sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, betragtes som en enkelt ydelse eller som flere særskilte ydelser, der skal vurderes selvstændigt? 4. Skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, fortolkes således, at den i bestemmelsen fastsatte fritagelse for moms for transaktioner vedrørende betalinger eller overførsler omfatter en levering som den i hovedsagen omhandlede vedrørende pensionsbetalinger, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen? 5. Hvis det fjerde spørgsmål besvares benægtende, skal sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3, fortolkes således, at den i bestemmelsen fastsatte fritagelse for moms for transaktioner vedrørende anbringelse af midler eller kontokurantkonti omfatter en levering som den i hovedsagen omhandlede vedrørende pensionsbetalinger, jf. afsnit 1.2 i forelæggelseskendelsen?</p>		
C-512/12	<p>Octapharma France</p> <p>Sagen vedrører: 1) Kan plasma, der med henblik på transfusion er fremstillet af fuldblod under anvendelse af en industriel proces, være genstand for samtidig anvendelse af bestemmelserne i direktiv [2001/83] af 6. november 2001 og bestemmelserne i direktiv [2002/98] af 27. januar 2003, ikke kun for så vidt angår tapning og testning, men tillige for så vidt angår behandling, opbevaring og distribution, og kan artikel 2, stk. 2, i direktiv [2001/83] af 6. november 2001 i denne henseende fortolkes således, at kun fællesskabslovgivningen vedrørende lægemidler finder anvendelse på et produkt, som</p>	Dom	13.03.14

	<p>samtidig er omfattet af andre bestemmelser inden for fællesskabslovgivningen, i det tilfælde alene, hvor de sidstnævnte bestemmelser er mindre strenge end lægemiddelbestemmelserne? 2) Skal artikel 4, stk. 2, i direktiv [2002/98] af 27. januar 2003 fortolkes – i givet fald i lyset af artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde – således, at det er tilladt at opretholde eller indføre nationale bestemmelser, der fordi de underkaster plasma, der fremstilles under anvendelse af en industriel proces, en strengere ordning end den ordning, der gælder for lægemidler, indebærer en undtagelse til anvendelse af samtlige eller visse bestemmelser i direktiv [2001/83] af 6. november 2001, navnlig de bestemmelser, der alene gør markedsføringen af lægemidler betinget af, at der indhentes en forudgående markedsføringstilladelse og i bekræftende fald under hvilke betingelser og i hvilket omfang?</p>		
C-548/12	<p>Brogsitter</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 5, nr. 1), i Bruxelles I-forordningen fortolkes således, at en sagsøger, der gør gældende, at han har lidt tab som følge af konkurrenceretskrænkelse, der i henhold til tysk ret er retsstridig, foretaget af hans medkontrahent, der er bosiddende i en anden kontraherende stat, tillige kan gøre krav gældende mod denne i henhold til en kontrakt, for så vidt han under sagen gør deliktsansvar gældende</p>	Dom	13.03.14
C-167/12	<p>C.D. mod S.T.</p> <p>Sagen vedrører bl.a.: 1 Giver artikel 1, stk. 1 og/eller artikel 2, litra c), og/eller artikel 8, stk. 1, og/eller artikel 11, nr. 2), litra b), i direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide, en vordende mor, der har fået sit barn via en surrogataftale, ret til barselsorlov? 2 Giver direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide ret til barselsorlov til en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, under omstændigheder hvor hun: (a) kan amme efter fødslen og/eller (b) ammer efter fødslen? 3 Udgør en arbejdsgivers afvisning på at give barselsorlov til en vordende mor, der har fået sit barn via en surrogataftale, en tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning)? 4 Udgør en afvisning af at give barselsorlov til en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, på grund af arbejdstagerens forhold til rugemoderen, en potentiel tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning)? 5 Udgør det, som følge af den vordende mors forhold til rugemoderen, en potentiel tilsidesættelse af artikel 14, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra a), og/eller litra b), og/eller artikel 2, stk. 2, litra c), i direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning) at underkaste en vordende mor, der får sit barn via en surrogataftale, en mindre gunstig behandling? 6 Såfremt spørgsmål 4 besvares bekræftende, er den vordende mors status som vordende mor tilstrækkelig til at give hende ret til barselsorlov på grundlag af hendes forhold til rugemoderen? 7 Såfremt spørgsmål 1, 2, 30 og 44 besvares bekræftende: 7.1 Har direktiv 92/85/EØF om arbejdstagere, der er gravide, direkte virkning i de relevante henseender? 7.2 Har direktiv 2006/54/EF om lige muligheder (omarbejdning)</p>	Dom	18.03.14

	direkte virkning i de relevante henseender?		
C-363/12	<p>Z</p> <p>Sagen vedrører: 1. Under henvisning til følgende bestemmelser i Den Europæiske Unions primære ret: (i) artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (ii) artikel 8 og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og/eller (iii) artikel 21, 23, 33 og 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal direktiv 2006/54/EF, navnlig dets artikel 4 og 14, da fortolkes således, at der er tale om forskelsbehandling på grund af køn, når en kvinde – der har fået sit genetiske barn via en surrogataftale, og som er ansvarlig for sit genetiske barns pleje fra fødslen – nægtes orlov med løn fra arbejdspladsen svarende til barsels- og/eller adoptionsorlov? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er direktiv 2006/54/EF da foreneligt med de ovenstående bestemmelser i Den Europæiske Unions primære ret? 3. Under henvisning til følgende bestemmelser i Den Europæiske Unions primære ret: (i) artikel 10 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og/eller (ii) artikel 21, 26 og 34 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal direktiv 2000/78/EF, og navnlig dets artikel 3, stk. 1, og artikel 5, da fortolkes således, at der er tale om forskelsbehandling på grund af handicap, når en kvinde – som har et handicap, der bevirker, at hun ikke er i stand til at føde, og som har fået sit genetiske barn via en surrogataftale, og som er ansvarlig for sit genetiske barns pleje fra fødslen – nægtes orlov med løn fra arbejdspladsen svarende til barselsog/eller adoptionsorlov? 4. Såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende, er direktiv 2000/78/EF da foreneligt med de ovenstående bestemmelser i Den Europæiske Unions primære ret? 5. Kan De Forenede Nationers Konvention om rettigheder for personer med handicap påberåbes med henblik på at fortolke og/eller anfægte gyldigheden af direktiv 2000/78/EF? 6. Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende, er direktiv 2000/78/EF, og navnlig dets artikel 3 og 5, da foreneligt med artikel 5, artikel 6, artikel 27, stk. 1, litra b) og artikel 28, stk. 2, litra b), i De Forenede Nationers Konvention om rettigheder for personer med handicap?</p>	Dom	18.03.14
C-628/11	<p>International Jet Management GmbH mod Oberlandesgericht Braunschweig</p> <p>Sagen vedrører: 1) Finder forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 18 TEUF (tidligere artikel 12 TEF) anvendelse på det tilfælde, at en medlemsstat (Forbundsrepublikken Tyskland) afkræver et luftfartsselskab, der råder over en af en anden medlemsstat (Østrig) udstedt gyldig licens, jf. artikel 3 og 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1008/2008 af 24. september 2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet, en indflyvningstilladelse for lejlighedsflyvninger (erhvervsmæssige flyvninger, som ikke er ruteflyvninger) fra tredjelande til medlemsstatens territorium? 2) Er – for så vidt spørgsmål 1 besvares bekræftende – allerede kravet om tilladelse i sig selv en tilsidesættelse af artikel 18 TEUF (tidligere artikel 12 TEF), såfremt der for trafikflyvninger fra tredjelande stilles krav om en indflyvningstilladelse, hvis tilsidesættelse kan sanktioneres med bøde, til luftfartsselskaber, der er registreret (har licens) i de øvrige medlemsstater, men ikke til luftfartsselskaber, der er</p>	Dom	18.03.14

	<p>registreret i Forbundsrepublikken Tyskland? 3) Kan – for så vidt artikel 18 TEUF (tidligere artikel 12 TEF) finder anvendelse (spørgsmål 1), men kravet om tilladelse i sig selv ikke anses for en forskelsbehandling (spørgsmål 2) – tildelingen af en indflyvningstilladelse, hvis tilsidesættelse kan sanktioneres med bøde, til den pågældendes trafikflyvninger, som fører fra tredjelande til [org. s. 3] Forbundsrepublikken Tyskland, uden at krænke forbuddet mod forskelsbehandling gøres betinget af, at medlemsstatens luftfartsselskab over for den licensudstedende myndighed godtgør, at luftfartsselskaber med registrering i Forbundsrepublikken Tyskland ikke er i stand til at gennemføre flyvningerne (erklæring om manglende disponibilitet)?</p>		
C-611/12 P	<p>Giordano mod Kommissionen (appel) Påstande: Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 7. november 2012 i sag T-114/11 ophæves. Og følgelig: Det fastslås, at vedtagelsen af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers forordning (EF) nr. 530/2008 af 12. juni 2008 har påført Jean-François Giordano skade. Kommissionen tilpligtes at betale Jean-François Giordano 542 594 EUR i erstatning, med tillæg af renter efter den lovbestemte sats og kapitalisering af disse. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.</p>	GA	20.03.14
T-181/10	<p>Reagens mod Kommissionen Annulation af Kommissionens beslutning af 23. februar 2010, som blev truffet i forbindelse med den genfremsatte begæring om aktindsigt i dokumenterne GESTDEM 2009/5145 (SG.E.3/HP/cr-Ares (2010)95823). Kommissionen pålægges at gøre de dokumenter, der er nævnt på side 3 i den anfægtede beslutning, offentligt tilgængelige (på en måde, der ikke er fortrolig).</p>	Dom	20.03.14